

I DAG ER DETTE

SKRIFTSTED OPPFYLT

Bare bli stående, om dere vil, mens vi bøyer våre hoder i bønn.

² Kjære Himmelske Far, vi er takknemlige i kveld for dette, en ny anledning til å komme og presentere dette fantastiske, underfulle Jesu Kristi Evangelium. Vi takker Deg for at Han fortsatt er den samme i går, i dag og for evig. Vi takker Deg for disse menneskene som har samlet seg her ute nå i dette kalde været, og likevel med store forventninger, ser etter og tror at noe uvanlig vil bli gitt oss fra Gud. Vi kommer med det håpet, Herre, til hvert eneste møte. Vi takker Deg for møtene, i forgårs kveld, på tabernaklet; takker Deg for møtet her i går kveld og for møtet i dag på tabernaklet. Vi ser nå frem til det Du har for oss i kveld.

³ Far, vi vet at hvem som helst som kan bevege hendene kan bla om sidene i Bibelen, men det er bare Én Som kan få Den til å leve og bli virkelig og det er Deg. Og, Far, vi venter på at Du skal gjøre det i kveld. Velsign oss på alle måter. Våre hjerter er så fulle av glede etter som vi ser tiden nærme seg da vi skal møte Ham, ansikt til ansikt, den Ene som vi har elsket og levd for alle disse årene.

⁴ Mange nyomvendte, Herre, har det blitt. Fått greie på at en stor mengde, forti eller femti, skal bli døpt i Ditt Navn i morgen formiddag, fra møtet i går kveld. Å Gud, vær så snill og fortsett, det ber vi, inntil hver eneste forutbestemte Guds Sæd har sett Evangeliets Lys og har kommet inn i flokken.

⁵ Vi ber om at Du må skjule oss i kveld bak Ordet; forblind oss for verdens ting og la oss se Jesus. Må det bli en opplevelse som på Forklarelsens Berg iblant oss, i kveld slik at vi ikke ser noen andre enn Jesus alene. Vi ber om det i Hans Navn og til Hans ære og en stadfestelse på Hans Evangelium. Amen.

Vær så god og sitt.

⁶ Jeg skal bare snu denne mikrofonen eller denne talerstolen, bare litt til siden, hvis det er i orden, slik at jeg kan se begge sider av forsamlingen. Jeg regner med at jeg kan få disse mikrofonene rundt her riktig. Ja vel, bare et øyeblikk.

⁷ Vi hilser fra hoved-auditoriet her i kveld til våre venner i Arizona, California, Texas og over hele De forente stater via telefonoverføring. Dette, dette går over hele nasjonen, dette møtet i kveld, via telefonoverføring, så vi stoler på at Gud vil velsigne oss.

8 Kan dere høre bakover i auditoriet til venstre? Ja vel, de skal sjekke telefonsystemet nå, for å se om det fungerer bra.

9 Er alle glade i kveld? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja, det er fint! På denne siden? ["Amen."] Amen. Jeg er så glad for å se at dere alle sitter godt.

10 Og nå, i morgen kveld, dersom folkemengden fortsetter å øke, vil de også ha telefonoverføring. Det er det i kveld. Jeg tror noen av dem er der nede i tabernaklet.

11 Og i morgen formiddag kan ikke møtene holdes på tabernaklet, fordi det . . . det vil være en blomsterdekoratør der for å pynte menighetslokalet for et bryllup i morgen ettermiddag. Og de har flyttet møtene på formiddagen opp til broder Ruddels menighet, en av våre medarbeidere og oppe på hovedveien her, 62. Har det blitt annonsert? [Broder Neville sier: "Ja."—Red.] Det har blitt annonsert. Og hvis det blir overfylt der oppe, tar vi resten og sender en annen forkynner ned til broder Junior Jacksons nede i Clarksville. Grunnen til at vi hadde det hos broder Ruddell, er at det er nærmere her og vi kan . . . og vi tenkte det var lettere for dere å finne. Og vi vil ta hånd om det på en eller annen måte. Og sørge for å rekke alle dåpene i morgen, og jeg håper det vil bli enda ett eller to hundre i tillegg til dem til dåp i morgen. Og nå, i morgen kveld . . .

12 Jeg liker aldri å annonsere noe en skal tale over på forhånd, men en kveld i møtet eller en dag ønsker jeg å tale over emnet: *Hvem er denne Melkisedek?* Fordi det er et—et tema jeg tror vi lever i tiden da disse åpenbaringene, som det har vært spørsmål om ned gjennom tidene, om, "Hvem er denne Karen?" Og jeg tror at Gud har svaret på Hvem Han var. Noen sa: "en prest," noen sa, "en konge," noen . . . Men det må . . .

13 Så lenge det er et spørsmål, må det være et svar på det spørsmålet som er riktig. Kan ikke være et spørsmål uten at det først er et svar.

14 Nå, vi stoler på at Gud vil gi oss en velsignelse i kveld fra Sitt Ord idet vi leser Det.

15 Og dere har hatt . . . Billy sa at jeg skulle si til dere at dere virkelig har hatt et fint samarbeid med folkene her som har vært i parkeringssystemet, politiet og slikt. Fortsett med det; det er veldig, veldig bra.

16 Vi håper å få en mulighet kanskje i nær fremtid, da vi kanskje kunne ta med teltet hit til byen og sette det opp her ute på idrettsplassen, slik at vi kunne bli en god stund, kanskje i tre eller fire uker med vekkelse uten opphold. Og her blir vi knapt kjent med hverandre, og så må vi si farvel og vi drar igjen. Men jeg ønsker å komme og ha et forlenget opphold en gang da en kunne bli, slik at en ikke trenger å avslutte etter en kveld eller to, men bare bli og undervise, morgen og kveld, morgen og kveld

uten opphold. Kanskje noen drar hjem og mater kyllingene, melker kuene og kommer tilbake neste uke og fortsetter med møtet. Jeg—jeg liker det. Så Herren være med dere.

¹⁷ Nå, før jeg drar kanskje søndag morgen eller søndag kveld, eller en eller annen gang en av disse møtene, vet jeg at dere alle venter på å høre Budskapet om Sannheten om *Ekteskap og skilsmisse*, som er ett av de store problemene i tiden. Og jeg er like sikker som at jeg står her, jeg tror det korrekte svaret er i Guds Ord, og jeg tror at det var det jeg lovet å komme tilbake for.

¹⁸ Og jeg antar ut fra det jeg vet, så langt jeg vet, vil jeg ha et nytt møte her i Jeffersonville på 1. påskedag, og vi vil . . . for soloppgangsmøte og så 1. påskedag. Derfor vil vi annonsere det på forhånd og prøve å få auditoriet hvis mulig eller et sted for søndag, kanskje komme lørdag og søndag. Må fly frem og tilbake igjen, fordi det er nære tiden . . . Jeg må sjekke det først med programmet jeg har og en av mine—mine—mine reiseruter i California. Og så rett etter det, må jeg reise ned til—til Afrika. Så hold kontakten og be for oss.

¹⁹ Nå, i kveld ønsker jeg å rette oppmerksomheten deres mot en del av Guds Ord, som er i det 4. kapitlet av Lukas. Det 4. kapitlet og det 16. verset begynner det, Jesus som taler.

. . . *I dag er dette Ordet blitt oppfylt for ørene deres.*

²⁰ Nå, utfra Det, vil vi trekke en konklusjon av hvor dynamisk Guds Ord er! Nå, vi kan alle sammen finne ut av mekanikken, men det trengs Dynamikken for å få Det til å fungere.

²¹ Vi kan finne ut av mekanikken til en maskin, bil, men deretter trengs det dynamikk for å få hjulene til å komme i gang og bevege seg.

²² Nå, Jesus hadde vendt tilbake til—til Nasaret, der Han hadde vokst opp. Videre utover i Skriften her finner vi at de sa: “Vi hørte at du gjorde *det-og-det* borte i Kapernaum. La oss nå få se at Du gjør det her i Din Egen landsby.”

²³ Jesus sa: “En—en profet blir ikke ringeaktet på noe annet sted enn på sitt hjemsted.” Og, selvfølgelig, det er der du er vokst opp, og der folk kjenner deg. Og der hadde Han et—et—et dårlig navn til å begynne med, siden Han ble født uten en jordisk far. De kalte Ham “et utenomekteskapelig barn,” at Maria i virkeligheten var gravid før hun giftet seg offisielt med Josef. Men, det stemmer ikke, vi vet at det ikke stemmer.

²⁴ Og i forhold til dette Skriftstedet, og det som fikk meg til å legge øynene mine på dette, var noe som skjedde helt nylig i Phoenix, Arizona. Det var den siste dagen av møtet, da jeg skulle tale på det internasjonale stevnet til Full Gospel Business Men.

²⁵ Og på dette stevnet var det en gjest sammen med oss som var en katolsk biskop, som er—er av “De kaldeiske ritualer av

den apostoliske, katolske kirke; prest John S. Stanley, O.S.D.” Han er “erkebiskopen av metropolitten De forente stater” i den katolske kirken. *Dette* er faktisk hans kort og hans—og hans adresse.

²⁶ Og han var en gjest hos Christian Business Men, og jeg hadde sett ham der dagen før. Og da jeg talte på lørdag kveld tror jeg det var eller lørdag morgen ved frokosten, og jeg... Mens jeg talte, holdt han hele tiden øye med meg. Jeg tenkte, “Den mannen er sikkert uenig i alt jeg sier.” Og, du vet, du kunne—du kunne faktisk legge merke til ham; han beveget hodet opp-og-ned, men jeg visste ikke akkurat helt hva som drev ham.

²⁷ Så på søndag ettermiddag da jeg gikk opp for å tale, skulle jeg ta teksten min om *Fødselsveer* der Jesus sa at, “Som en kvinne er i fødselssmerter,” hun har fødselsveer. Og derfor skulle jeg tale derfra om *Fødselsveer*, emnet og sa at verden er i fødselsveer nå. Det gamle må forsvinne, slik at det nye kan bli født; akkurat som et—et frø må råtne bort for å kunne gi nytt liv.

²⁸ Og hvordan veene, fødselsveene rammet verden! I Første Verdenskrig, hadde hun en intens ve, fordi de hadde giftgass og så videre, som nesten kunne ødelegge verden. Og i Andre Verdenskrig fikk hun en ny, kraftigere ve; de hadde luftbomber og også en atombombe. Hun kan ikke klare én fødselsve til. Med disse rakettvåpnene og slikt i dag, vil én krig til kaste henne ut i rommet, for hun vil nå bli forløst. Og det vil bli en ny jord. Bibelen sier at det vil det.

²⁹ Under enhver profets Budskap fikk Israel en fødselsve, fordi at disse profetene kom på scenen etter at teologene og prestene hadde fått menigheten inn i en organisasjonsform. Og da profetene kom på scenen med SÅ SIER HERREN, rystet de menighetene og hun fikk en fødselsve. Til slutt hadde hun fødselsveer helt frem til hun fødte en Evangeliets Sønn, som var Ordet Selv gjort kjød.

³⁰ Så menigheten er faktisk i fødselsveer i kveld igjen, for å forløse Sønnen, Guds Sønn, for å komme igjen. Alle våre teologer, alle våre systemer, og alle våre denominasjoner har råtnet helt vekk under oss. Derfor er vi i fødselsveer, og et Budskap fra Gud sender alltid menigheten inn i en kraftigere ve, men etter en stund vil hun forløse en Brud. Det vil bringe frem Jesus Kristus til Hans Brud.

³¹ Og, så, tenkte jeg at denne mannen hadde vært så uenig med meg. Da jeg reiste meg opp for å tale dette Budskapet, slo jeg opp i Bibelen min for å finne siden.

³² Og min kone hadde nettopp gitt meg en ny Bibel til jul. Den gamle Bibelen min er omtrent femten år gammel, og den var nesten revet i stykker. Hver gang den ble åpnet, fløy de

sidene ut av den. Og, men jeg visste nøyaktig hvor jeg skulle finne hvert eneste Skriftsted, så jeg studerte nøye i den Bibelen. Og jeg hadde nettopp tatt i bruk den nye, fordi den andre så så fillete ut til å gå på møte med.

³³ Og da jeg begynte å bla i Johannes, der Skriftstedet var, begynte jeg å lese det 16. kapitlet, og verset jeg så etter var ikke der. Så jeg tenkte, "Merkelig!" Jeg bladde tilbake igjen; fremdeles var det ikke der.

³⁴ Og broder Jack Moore fra Shreveport i Louisiana, en av mine nære venner, han satt der. Jeg sa: "Broder Jack, er ikke det i Johannes 16?"

Han sa: "Jo."

³⁵ Og denne katolske presten reiste seg fra plassen sin blant rundt hundre prester som satt på plattformen; gikk helt bort til meg med alle sine kapper og kjoler og kors og så videre, og gikk helt bort til meg. Og han sa: "Min sønn, bare hold stand. Gud er i ferd med å gjøre noe."

Jeg tenkte, "En katolsk biskop som forteller meg det?"

Han sa: "Les det ut fra min Bok."

³⁶ Og jeg leste Skriftstedet ut fra hans Bok og tok min tekst og fortsatte videre, holdt min preken.

³⁷ Etterpå, da jeg var ferdig, gikk han opp etter at jeg var gått og sa: "Det er én ting som må skje. Etter det må kirken komme ut av kaoset den er i ellers så må vi gå ut av kaoset kirken er i." Så, det ene eller det andre.

³⁸ Og jeg var på vei hjem tilbake til Tucson den kvelden. Ungene maste om å få et smørbrød og jeg stoppet for å kjøpe et smørbrød i en liten kiosk. Og min kone sa: "Bill, jeg har aldri vært så nervøs i hele mitt liv da jeg så deg stå der oppe og famle gjennom Bibelen." Sa: "Gjorde ikke det deg nervøs?"

³⁹ Jeg sa: "Niks." Jeg sa: "Jeg visste det var der et sted. De hadde ganske enkelt ikke satt inn siden. Det var en trykkfeil."

⁴⁰ Og hun sa: "Tenk at det var jeg som skaffet deg den Bibelen! Så ut som alle festet blikket rett på meg."

⁴¹ Og jeg sa: "Vel, du kunne ikke noe for det. Det var en trykkfeil i Bibelen." Jeg sa: "De har ganske enkelt ikke satt inn siden."

⁴² Vel, jeg gikk ned og kikket på det igjen, så fullkomment som det kunne bli; men der det 16. kapitlet slutter, det avsnittet, den delen av det er bare omtrent tre tommer fra bunnen, over i det 17. kapitlet på den andre siden, gjør det samme. Og siden det var en ny Bibel, hadde de to sidene fullstendig klebet seg sammen, og jeg leste fra det 17. kapitlet i stedetfor det 16. "Vel," sa jeg, "det er helt fint. Det er for en grunn."

⁴³ Og like så klart som du kunne høre en hvilken som helst stemme, kom en Røst til meg og sa: “Han gikk inn i Nasaret, der Han hadde vokst opp; og gikk inn i synagogen slik Han hadde for vane. Og presten gav Ham Skriftene for å lese, og Han leste Jesaja 61. Og da Han hadde lest Skriften, satte Han Seg ned; ga presten tilbake Bibelen, Boken, og satte Seg ned. Og alle i forsamlingen hadde sine øyne festet på Ham. Og dyrebare Ord gikk ut fra Hans munn. Og Han sa: ‘I dag er dette Skriftsted oppfylt.’”

“I dag er dette Skriftsted oppfylt.”

⁴⁴ Hvor nøyaktig Skriften er! Hvis dere legger merke til dette i Jesaja 61:1 til 2, er der vår Herre leste fra, Jesaja 61:1 til 2. Men i midten av det andre verset av Jesaja 61, stoppet Han. Der det stod, “Herrens Ånd er over Meg; for å forkynne et nådens år,” så stoppet Han. Hvorfor? Den andre delen, for å bringe dom, gjaldt ikke Hans første komme, men Hans andre Komme. Ser dere, det gjaldt ikke der. Hvordan Skriftene aldri tar feil! De er alltid fullkomne. Jesus stoppet akkurat der Skriftstedet stoppet, fordi det var nøyaktig det som skulle stadfestes på Hans tid, nå, i det første komme. Det andre Komme vil Han bringe dom over jorden; men ikke da. Han skulle “forkynne et nådens år.”

⁴⁵ Legg merke til Messias som står på plattformen for å identifisere Seg med Løftesordet for den tidsalderen. Hvor underlig, Messias som står opp foran menigheten! Og se på disse dyrebare Ordene når Han sier her, “For å forkynne et nådens år.”

⁴⁶ “Nådens år,” som vi alle vet som Bibellesere, var “jubelåret.” Da alle slaver og fanger, siden de hadde blitt tatt til fange og måtte sende bort en sønn for å betale en gjeld; eller en datter for å betale en gjeld, [Tomt spor på lydbåndet—Red.] og de var i slaveri. Uansett hvor lenge de hadde vært i slaveri, eller hvor lenge de skulle være der; da året kom, jubelåret, da trompeten lød, kunne hver eneste mann gå fri hvis han ønsket å gå fri. [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Du var fri. Du var ikke lenger slave.

⁴⁷ Men hvis du ønsket å forbli en slave, så måtte du bli tatt med ned til templet, plassert ved tempelsøylen, og de tok en syl og boret et hull i øret ditt, og da måtte du tjene den slaveeieren resten av dine dager.

⁴⁸ Hvilket fullkomment forbilde det er på Jesu Kristi Evangelium! Når Det blir forkynt, nådens tid og jubelens tid; hvem som helst, uansett hvem du er, hvilken farge du er, hva slags denominasjon du tilhører, hvor langt du har sunket i synd, eller hva som er feil med deg; du kan gå fri når du hører Evangeliets trompet lyde ut. Du er fri!

49 Men hvis du snur ryggen til Budskapet og nekter å høre på Det, legg merke til, ble du boret i øret med en syl. Det vil si at du har krysset grensen mellom nåde og dom, og du vil aldri høre Evangeliet igjen. Du vil aldri komme noe videre. Du må være en slave under systemet du er i resten av dine dager, hvis du nekter å høre på nådens år.

50 Nå, den andre delen av det, som jeg sa, trengte ikke å bli oppfylt, fordi den kommende Messias, som ventes nå, er da Han vil bringe dom.

51 Nå, hvordan kunne de menneskene unngå å se Hvem Han var? Hvordan kunne de gå glipp av det? Hvordan kunne det skje, når det var så tydelig gjort kjent og vist? Hvordan kunne de gå glipp av å se? Når Han. . .

52 Hvilket Ord! Tenk på det, "I dag er dette Skriftsted oppfylt for øynene deres." Hvem sa det? Gud Selv, Som er tolkeren av Sitt Eget Ord. "I dag er dette Skriftsted oppfylt." Messias, Selv, står i forsamlingen og leser et Ord fra Bibelen som omhandler Ham Selv og sier så: "I dag er dette Skriftsted oppfylt," og de gikk likevel glipp av å se Det.

53 Hvilken tragedie at det ville skje, men det skjedde. Det har skjedd mange ganger. Hvordan kunne det skje? Selvfølgelig slik det gjorde i andre tider, ved å tro på menneskers tolkninger av Ordet. Det var det som forårsaket det. De troende på den tiden, såkalte troende, tok tolkningen av det presten hadde sagt om Skriften. Derfor ble Jesus, som ikke tilhørte noen av deres rekker eller foreninger, Han ble utestengt fra deres selskap.

54 Og derfor kunne de ikke identifisere seg med Ham, fordi Han var annerledes enn dem. Jesu Kristi Person var så unik at ingen burde ha gått glipp av å se at det var Guds Sønn, fordi Han var den fullkomne identifikasjonen av Skriften som var skrevet om Ham.

55 Det er slik en hvilken som helst kristen gjenkjennes, når livet hans gir til kjenne nettopp de tingene som den kristne er ment for å gjøre.

56 Hvordan Han kunne stå der og si: "I dag er dette Skriftsted oppfylt like for øynene deres!" Hvor iøynefallende, hvor klart, og likevel misforstod menneskene. Hvorfor? Fordi de tok tolkningen fra en eller annen presteorden som de hørte på.

57 Og historien gjentar seg alltid. Og Skriften har en flersidig betydning i Seg, og en flersidig åpenbaring.

58 For eksempel, slik det står i Bibelen at, "Ut fra Egypt har Jeg kalt min sønn," som refererer til Jesus. Gå gjennom fotnotene til det og du finner ut at det også refererer til Jakob, det samme Skriftstedet. Jesus var Hans større Sønn. Jakob var Hans sønn som Han kalte ut av Egypt, som

Scotfield-henvisningen og alle andre henvisninger støtter, fordi det var Skriftstedet det henviste til. Så det hadde et—et dobbelt svar; det hadde et svar at Jakob ble kalt ut og at Jesus ble kalt ut.

⁵⁹ Og slik er det i dag! Det er fordi at vi er i et slik kaos som vi er, og folk går glipp av å se Guds Sannhet, og er fordi det er for mange menneskelagde tolkninger av Guds Ord. Gud trenger ingen til å tolke Sitt Ord. Han er Sin Egen tolk.

⁶⁰ Gud sa i begynnelsen: “La det bli lys,” og det ble lys. Det trengs ingen tolkning.

⁶¹ Han sa: “En jomfru skal bli med barn,” og hun ble det. Det trengs ingen tolkning.

⁶² Når . . . Guds tolkning av Sitt Ord er når Han stadfester og beviser at Det er slik. Det er Hans tolkning, ved å få det til å skje. Det er der Guds tolkning er, er når Han får Sitt Ord til å skje. Han tolker Det for dere.

⁶³ Som om det aldri hadde vært lys, og Han sa: “La det bli lys,” og det ble det, det trengs det ingen til å tolke.

⁶⁴ Men vi blander menneskelagde systemer inn i Det, og når dere gjør det, får dere—dere Det ut av kurs. Det har alltid vært på den måten.

⁶⁵ Men jeg tenker fortsatt på hvor oppsiktsvekkende det må ha vært. Tenk på det, Messias! Hvorfor gikk de glipp av å se Ham? Fordi selve lederne deres som burde ha kjent Ham, som burde ha vært bevandret i Skriften, som burde ha forstått Skriftene, de hånte denne Mannen og sa: “Han er et uekte barn, til—til å begynne med. Vi tror ikke på Det.”

⁶⁶ Flere år senere, vi tror ikke på det. Vi ville dø hvis vi sa at Han var en jomfru-født Sønn.

⁶⁷ Og det vil skje en dag at nettopp de tingene som vi ser Jehova gjør i dag, at mennesker i kommende tider, hvis det blir, vil dø for det vi snakker om i dag. Du vil måtte gjøre det når dyrets merke kommer inn, og du ikke får lov til å forkynne Evangeliet på denne måten. Når den store sammenslutningen av kirker kommer sammen, som er på sin plass akkurat nå for verdenskirken, vil du måtte forsegle ditt vitnesbyrd med ditt eget liv for Dette.

⁶⁸ Du må tro Det nå. Hvis de prestene kunne oppstå som fordømte Ham, ville de ikke fordømme Ham. “Men,” sier du, “hvis jeg hadde vært der, ville ikke jeg ha gjort *så-og-så*.” Vel, det var ikke din tidsalder. Men, dette er din tidsalder, dette er tiden.

Du sier: “Vel, hvis Han var her!”

⁶⁹ Bibelen sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig,” den samme, så Han er her. Men, Han er her. Etter som verden

har sivilisert seg, blitt mektigere og mer utdannet; Han er her i Åndsform, som de ikke kan drepe eller ta livet av. Han døde én gang; Han kan ikke dø igjen. Han måtte bli kjød for at Gud kunne gå i døden i kjødet, for synden. Men denne gangen kunne Han ikke dø; Det er den Hellige Ånd.

⁷⁰ Nå og tenk at de hadde de tingene imot Ham! En annen ting, var at Han ikke ville slutte Seg til noen av deres rekker. Så, ser dere, det gjorde Han til en enda mer dårlig person. Han ville ikke bli medlem av deres—deres organisasjoner, ville ikke bli medlem av deres presteskap, og Han ville ikke ha noe med det å gjøre. Og så, i tillegg til alt det, prøvde Han å rive ned det de hadde bygd opp.

⁷¹ Han gikk inn i templet. Vi kaller Ham en ydmyk Mann; Han var det, men mange ganger misforstår vi hva ydmykhet er.

⁷² Han var en Mann med medlidenhet, men noen ganger klarer vi likevel ikke å forstå hva medlidenhet er. Ikke menneskelig sympati, det er ikke medlidenhet. Men, *medlidenhet* er “å gjøre Guds vilje.”

⁷³ Han gikk gjennom dammen i—i Betesda, porten. Der lå mennesker, mengdevis av dem. Mengdevis er ikke et spesielt antall. Men det lå mengdevis; lamme, blinde, halte, vanføre. Og Han hadde alltid medlidenhet med folket. Og Han gikk til én person som ikke var lam, blind, halt eller vanfør; hadde kanskje prostataproblemer, kanskje hadde han en eller annen liten svakhet som var langvarig. Han hadde hatt den i trettiåtte år. Den kom ikke til å plage ham, kom ikke til å ta livet av ham. Han lå på en halmmadrass. Og Han sa: “Vil du bli frisk?”

⁷⁴ Og mannen sa: “Jeg har ingen til å hjelpe meg ut i vannet, og når jeg kommer, vel, så stiger noen andre ned før meg.” Ser dere, han kunne gå, han kunne se, han kunne komme seg rundt, men var bare svak.

⁷⁵ Og Jesus sa til ham: “Stå opp. Ta din seng og gå hjem til ditt hus.” Og Jesus ble dratt i tvil på grunn av det, for dere husker at Skriften sa dette.

⁷⁶ Ikke rart! Hvis Han hadde kommet til Jeffersonville i kveld og gjort en slik handling, så ville de fremdeles snakke om Ham.

⁷⁷ Men, husk, Han kom for å gjøre én ting, det var Guds vilje. Nå, det er i Johannes 5:19, dere vil få svaret. Han sa: “Sannelig, sannelig sier Jeg dere, Sønnen kan ikke gjøre noe i Seg Selv; men det Han ser Faderen gjøre, det gjør Sønnen.”

⁷⁸ Nå, de burde ha visst at det var selve stadfestelsen på profetien til Moses, “For Herren din Gud skal oppreise en Profet lik som meg.”

⁷⁹ La dere merke til da Han så mannen, sa Han... Jesus visste at han hadde vært i denne tilstanden i mange år.

Ser dere, siden Han var en Profet, så Han mannen i den tilstanden; og gikk ned der og banet—banet Seg vei gjennom menneskene, gikk gjennom folkemengden, inntil Han fant den bestemte mannen.

⁸⁰ Gikk forbi de lamme, halte, blinde og vanføre, dog en Mann full av medlidenhet. Men, *medlidenhet* er “å gjøre Guds vilje.”

⁸¹ Nå, vi finner Ham idet Han ikke ville slutte Seg til dem, Han ville ikke ha noe med deres rekker å gjøre, derfor ble Han en utstøtt person. Han ville ikke ha noen. . .

⁸² I tillegg til det, gikk Han inn i templet en dag. En Mann gikk inn der og fant Guds hus like tilskitnet som det er i dag. De kjøpte, solgte, vekslet penger. Og Han veltet penge-bordene; tok rep og flettet dem og pisket pengevekslerne ut av templet. Og så på dem i sinne og sa: “Det er skrevet,” halleluja, “Min Fars hus er et bønnens hus; og dere har gjort det til en røverhule. Og dere med deres tradisjoner har gjort Guds bud virkningsløse.”

⁸³ Åh, kunne en slik flokk noen gang tro på Ham? Nei, sir. De hadde veltet seg rundt som griser i foreningenes gjørme og tidens urenheter, inntil de var så kirkelig tilfrosset at de ikke kunne føle den Allmektige Guds Kraft. Ikke rart den lille kvinnen kunne berøre Hans kledning og bli helbredet ved Det; og en drukken soldat kunne spytte i Hans ansikt og ikke føle noen kraft! Kommer an på hvordan du tilnærmer deg Det. Kommer an på hva du ser etter. Når du går på møte, kommer det an på hva du ser etter.

⁸⁴ Nå, vi ser Ham stå der. Uten tvil hadde folket allerede advart ham, advart. . . presten hadde advart folket, “Nå, Han kommer hit neste sabbat, og når Han gjør det, så ikke hør på Ham. Nå dere kan godt komme og sitte her, men ikke bry dere om det Han sier, for Han tilhører ikke vår gruppe. Han er en utstøtt. Han har ikke noe medlemskort. Han har ikke engang et organ- . . . et organisasjonspapir med seg. Han har ikke noe slikt som det.”

“Hva er Han?”

⁸⁵ “En eller annen frafallen gutt som ble født her nede, utenomekteskapelig fødsel i et snekkerhjem, der moren ble gravid med Ham før de var gift, og de prøver å skjule det til med noe overnaturlige greier.”

⁸⁶ “Vi vet at når Messias kommer, vil Han komme ned Himmelenes korridorer og gå til vår yppersteprest og si: ‘Her er Jeg, Kaifas.’” Men vi finner ut at Han ikke gjorde det på den måten, fordi det var ikke skrevet i Ordet på den måten. Det var en menneskelagd tradisjon som fikk dem til å tro det.

87 Ordet hadde sagt at Han ville komme nøyaktig slik Han kom. Og der stod Han og leste Ordet og sa til dem: "I dag er dette Skriftsted oppfylt for øynene deres." Og likevel klarte de ikke å se Ham eller gjenkjenne Ham, slik de gjorde i alle andre tidsaldre.

88 Noah kunne ha sagt det samme, den dagen da han gikk inn i arken og døren ble stengt. Moses kunne ha løftet opp vinduet i toppen av arken, kikket ut over forsamlingen. . . Husk, Gud stengte døren. Og han kunne ha sagt: "I dag er dette Skriftsted oppfylt for øynene deres," men det var for sent for dem da. Han hadde forkynt hundre og tjue år for å prøve å få dem inn i den båten som han hadde bygd, og fortalt dem at Skriften sa: "SÅ SIER HERREN, det kommer til å regne," men de ventet for lenge. Men Noah kunne lett ha sagt det: "I dag, denne dag, er Skriften oppfylt."

89 Moses, den samme dagen som Ildstøtten kom ned på Sinaifjellet og stadfestet vitnesbyrdet hans, kunne Moses ha sagt: "I dag er dette Skriftsted oppfylt."

90 Moses, vet dere, var en mann kalt av Gud, en profet. Og siden han var kalt og var en profet, måtte han ha en overnaturlig opplevelse. For å kunne være en profet, måtte han møte Gud ansikt til ansikt og snakke med Ham. Og en annen ting, det han sa måtte skje eller så ville ingen ha trodd på ham.

91 Så ingen mann har rett til å kalle seg dette før han har snakket ansikt til ansikt med Gud, langt uti ørkenen et sted, der han møtte Gud, selv. Og alle ateistene i verden kunne ikke ha forklart det bort for ham; han var der, han vet det skjedde. Hver eneste kristen skulle ha den erfaringen før de sier noe om å være kristen. Din egen erfaring!

92 Jeg snakket med nevøen min for en stund siden, en liten katolsk gutt, som sa: "Onkel Bill, jeg har fart fra det ene stedet til det andre, reist overalt for å prøve å finne noe." Natt etter natt før dette møtet startet, har han grått. Og om natten har han drømt drømmer om at han kom inn og løp opp til alteret under forkynnelsen og kom med en bekjennelse om at han hadde levd galt.

93 Jeg sa: "Melvin, uansett hvor du prøver å dra, hvor mange kirker du blir medlem av, hvor mye 'Ave Maria' du sier, eller hvor mange velsignelser du får fra mennesker, er du nødt til å bli født på ny av Guds Ånd. Det er det eneste som vil tilfredsstillende menneskehjertet."

94 Det vil si, jeg vet de har en erstatning i dag for å bli født på ny, bare håndhilse på predikanten og sette navnet sitt i boken. Men, venner, det er en dogme. Det er ikke en Bibelsk Sannhet. Hvis det hadde vært det, måtte Apostlenes Gjerninger i det andre kapitlet ha lydt slik, "Da Pinsefestens Dag var kommet til fulle, gikk pastoren ut og håndhilste på folket."

⁹⁵ Men sier: “Da Pinsefestens Dag var kommet til fulle”, ved innsettelsen av Menigheten, “kom det en lyd fra Himmelen som når en kraftig vind blåser, og den fylte hele huset der de satt.” Det var slik den Hellige Ånd kom første gang. Det er slik Den har kommet hver gang siden den gang. Han er Gud og forandres ikke. Nå, Det forvirrer folket.

De sier: “Det var for en annen tid.”

⁹⁶ Vel, Han er den samme i går, i dag og for evig. Hver eneste gang Menigheten har mottatt den Hellige Ånd, har Den alltid kommet slik Han gjorde den første gangen etter den samme instruksjonen, Apostlenes Gjerninger 2:38, har aldri forandret seg, vil aldri forandre seg.

⁹⁷ Slik som en leges resept for en sykdom. Han skriver ut en resept for en sykdom, legen gjør det. Og tar det til en eller annen kvakksalver-apoteker, og putter han for mye av motgiften i det, blir det så svakt at det ikke vil gjøre deg noe bedre; hvis han putter for mye av giften i det, vil det ta livet av deg. Det må bli skrevet ut nøyaktig ifølge legen.

⁹⁸ Og legens resept på hvordan motta den Hellige Ånd er gitt oss av doktor Simon Peter, på Pinsefestens Dag. “Jeg vil gi dere en resept. Omvend dere, alle sammen og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal få den Hellige Ånds gave. For resepten er for dem som er langt borte og så mange som Herren vår Gud kaller.” Den evige resepten!

⁹⁹ Moses hadde denne opplevelsen. Han gikk ned i landet og han begynte å fortelle folket: “Jeg møtte en Ildstøtte. Den var i en brennende busk. Og Han sa at jeg skulle fortelle dere, ‘JEG ER DEN JEG ER. Dra ned; Jeg vil være med deg. Ta opp staven i hånden din og hold den opp over Egypt; hva enn du ber om vil bli utført.’”

Vel, sannsynligvis sa en eller annen prest: “Tøv!”

¹⁰⁰ Men da de så de virkelige realitetene av dette, ta, finne sted, kunne de ikke stå imot det lenger. De visste han var sendt av Gud.

¹⁰¹ Så hvis Moses sa han så det og vitnet om at det var Sannheten, så er Gud forpliktet, hvis det er Sannheten, til å identifisere og stadfeste at den mannens ord er Sannheten. Det er sant.

¹⁰² Dersom Jesus Kristus stod der og leste den dagen, “I dag er dette Ordet oppfylt for dere,” er Gud forpliktet til å få det Ordet til å skje.

¹⁰³ Vi står her i kveld og sier at, “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.” Gud er forpliktet til å bevise at det er slik, fordi Det er Hans Ord. Nå, hva gjør det? Det kreves tro, for å tro Det. Kreves tro for å tro Hans Ord, at Det er Sannheten.

¹⁰⁴ Legg merke til hva som skjedde da Moses førte barna ut og alle de som fulgte ham. De som ikke fulgte med ble i Egypt. Men de som fulgte Moses, da de kom ut av Rødehavet ut derfra og inn i villmarken, kom Gud ned på Sinaifjellet. Ildstøtten satte hele fjellet i brann, og en Røst talte ut derfra, og Gud ga de ti bud.

¹⁰⁵ Moses kunne ha gått opp der foran folket og sagt: "I dag er Skriftstedet som jeg har fortalt dere om, som Hans profet, funnet sted denne dag. Jeg har fortalt dere at Gud møtte meg og der oppe i en brennende busk, i en Ildstøtte og Han sa dette: 'Jeg vil . . . Dette skal være et tegn. Du vil føre folket rett tilbake til dette stedet her igjen.' Og der er Gud, i den samme Ildstøtten som jeg fortalte dere Han var i, svevende rett der borte over fjellet. I dag er denne profetien oppfylt. Her er Han for å stadfeste at de tingene jeg har sagt er Sannheten."

¹⁰⁶ Gud gi oss flere menn som det, som er ærlige og oppriktige og forteller Sannheten, slik at Gud den Allmektige kunne stadfeste at Hans Ord fremdeles er Sannheten! Han forblir den samme i går og for evig. Hvorfor skulle Han ikke gjøre det? Han lovet å gjøre det.

¹⁰⁷ Josva kan ha sagt det samme den dagen han kom tilbake til Kades-barnea, da de så lenge hadde vært på reise i villmarken. De tvilte på at landet var det slags land som Gud sa det ville være. Men Gud fortalte dem at det var et godt land, det fløt med melk og honning. Og Josva og Kaleb var de eneste som ville tro det av de ti som dro. Da de kom tilbake hadde de beviset; de hadde en klase med druer som bare to sterke menn kunne bære.

¹⁰⁸ Josva og Kaleb kunne ha stått der og sagt: "I dag er dette Skriftsted oppfylt. Her er beviset på at det er et godt land." Ja visst. Hvorfor? "Der er beviset på at det er et godt land. Hvor kunne du noen gang få tak i slike ting som det i Egypt? Det var ingen slike steder. Men i dag er dette Skriftsted oppfylt."

¹⁰⁹ Han kunne ha sagt det samme da han profeterte og sa at Jerikos murer ville falle ned etter at de hadde marsjert rundt syv ganger, syv dager, syv ganger om dagen. Og da de marsjerte rundt den siste gangen, falt murene ned. Josva kunne ha stått opp og sagt: "I dag, Hærføreren over Herrens hær som fortalte meg for flere uker siden at det ville skje slik, i dag er dette Skriftsted oppfylt." Der lå murene jevnet med jorden. "Kom igjen, la oss gå å innta det. Det tilhører oss. I dag er dette Skriftsted oppfylt."

¹¹⁰ Hvor underfullt, Guds menn har stått for det som er rett!

¹¹¹ Israel, ved elven, da de gikk over, tok landet i eie. Hvordan skulle de klare det? Det var i april måned. Flomvannet kommer nedover fordi snøen smelter oppe i Judea. Åh, for en dårlig hærfører Gud så ut til å være ved å føre folket Sitt dit, i april måned, da Jordan var høyere enn noen gang før. Noen ganger . . .

¹¹² Jeg kunne stoppe her hvis jeg hadde tid, for å gi dere bare et lite råd. Noen ganger kan du sitte der ute med kreft eller du kan sitte med en sykdom; du tenker, "Hvorfor skal jeg som er en kristen være i denne tilstanden? Hvorfor skal jeg sitte slik hvis jeg er en kristen?" Noen ganger lar Gud det bli så mørkt at du ikke kan se opp, rundt eller noe annet sted, og så kommer Han og lager en vei gjennom det for deg, slik at du kan si: "I dag er dette Skriftsted oppfylt som Han lovet å gjøre."

¹¹³ Han lot hebreerbarna gå rett inn i ildovnen. De sa: "Vår Gud er i stand til å utfri oss fra flammene i ildovnen. Men uansett vil vi ikke knele ned for ditt bilde." Da de gikk ut derfra, var lukten fra ildovnen på dem...ingen lukt fra ildovnen rettere sagt, på dem; de kunne ha sagt: "I dag er dette Skriftsted oppfylt."

¹¹⁴ Da Daniel kom fra løvehulen, kunne han ha sagt det samme.

¹¹⁵ Johannes Døperen. Etter fire hundre år med kirkelig undervisning, ikke rart kirken var i et kaos på den tiden! Da han stod frem i villmarken, Jordan, kunne han ha stått rett der på elvebredden som han gjorde og sagt: "I dag er dette Skriftstedet, Jesaja 40, oppfylt."

¹¹⁶ Hvor jeg kunne stoppe her og fortelle dere hva den gamle presten sa til meg! Sa: "Sønn, du fullførte ikke det Budskapet."

Jeg sa: "Vær stille."

Han sa: "Mener du at pinsevennene ikke ser det?"

Jeg sa: "Nei."

¹¹⁷ Han sa: "Jeg ser det." Og en katolsk prest også! Hm-hmh. Han sa: "Hvorfor fortsatte du ikke?"

Jeg sa: "Vær stille."

Han sa: "Ære være Gud! Jeg ser det."

¹¹⁸ Og i det øyeblikket falt den Hellige Ånd på søsteren hans som satt der ute i møtet. Og hun reiste seg og talte i ukjente tunger, og ga tydingen på akkurat det jeg og presten snakket om på plattformen. Hele menigheten, hele stedet gikk inn i et brus. Fortsatte videre inn i Oral Roberts stevne sist uke eller uken før det og var det store samtaleemnet under stevnet. Hvordan den presten...Satt under den Hellige Ånd som åpenbarte der ute gjennom en kvinne, søsteren hans tror jeg det var, det som skjedde her oppe på plattformen og åpenbarte det vi holdt hemmelig.

¹¹⁹ Tiden vi lever i, i dag er dette Skriftstedet oppfylt. I dag har Kveldslysene kommet og vi går glipp av å se Det. Legg merke til dette.

¹²⁰ Johannes sa: "I dag er jeg 'røsten av den som roper i ødemarken,' slik profeten Jesaja sa. Rydd vei for Herren!"

121 De forstod det ikke. Sa: “Åh, du er Jesus. . . du er—du er Kristus,” rettere sagt.

122 Han sa: “Jeg er ikke Kristus.” Han sa: “Jeg er ikke verdig til å løse Hans sko. Men,” sa han, “Han står iblant dere et sted,” for han var sikker på at Han ville komme. Han ville komme i hans tid, fordi Gud hadde fortalt ham at han skulle introdusere Messias.

123 En dag kom en ung Mann gående ned gjennom der, og han så likt et Lys over Ham, et tegn. Og han ropte ut: “Se Guds Lam! I dag er dette Skriftsted oppfylt for dere.” Ja visst.

124 På Pinsefestens Dag, hvordan Peter stod frem og siterte deres Skriftsted fra Joel 2:38. Da alle sammen lo, menneskene. De kunne ikke snakke på sitt eget språk. De bablet i vei noe annet. Bibelen sier, “Kløyvde tunger.” *Kløyvd* er en “delt” tunge, sa ikke noe, bare bablet. Løp rundt som en flokk med fulle folk!

125 Alle sammen sa: “Vel, disse folkene er fulle. Se på dem, se hvordan de oppfører seg, hvordan kvinnene og mennene. De er forstyrrende,” sa den religiøse gruppen på den tiden.

126 Peter stod frem iblant dem, sa: “Menn og brødre, dere som bor i Jerusalem og dere som bor i Judea, la det bli kjent for dere at disse ikke er drukne slik dere tror, det er jo bare den tredje time på dagen. Men dette er det som ble sagt ved profeten Joel: ‘Det vil skje i de siste dager, Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød.’ I dag ble dette Skriftsted oppfylt.” Ja visst.

127 Luther kom i rett tid. Wesley kom i rett tid. Pinsen kom i rett tid. Ingenting er i uorden.

128 Nå, jeg ber dere om å tenke på tidsalderen og tiden vi nå lever i, med Løftesordet for i dag. Hvis menn tilbake i andre tidsaldre kunne si, “i dag er dette Skriftsted,” “i dag er dette Skriftsted,” hva så med Skriftstedet for denne tid? Hva er lovet for denne tid? Hvor står vi? Hvilken tid lever vi i når klokken slår, den vitenskapelige klokken, tre minutter på midnatt? Verden har blitt grepet av angst. Kirken er i et hav av fordervelse. Det er ingen som vet hvor de står. Hvilken tid på dagen er det? Hva med Skriftstedet for denne tid? Menighetens tilstand eller menighetens tilstand i dag!

129 I verden, politikken, vårt verdenssystem er så råttent som det kan få blitt. Jeg er ingen politiker. Jeg er en kristen. Men jeg har ikke noe med å snakke om politikk, men jeg vil bare si at de er råtne på begge sider.

130 Jeg stemte én gang, det var for Kristus; jeg er nødt til å vinne. Djevelen stemte imot meg og Kristus stemte for meg; kommer an på hvilken vei jeg avgir min stemme. Jeg er glad jeg avga den på Ham; la verden si hva de vil. Jeg tror fremdeles at Han er den samme i går, i dag og for evig. Han vil bevise det. Det vil Han sannelig. Ja visst.

Økningen i kriminalitet, ungdomskriminalitet!

¹³¹ Se på nasjonen vår, en gang jordens blomst. Vårt flotte demokrati ble dannet tilbake der i... ved uavhengighetserklæringen. Og uavhengighetserklæringen ble signert og vi fikk et demokrati. Og våre fine forfedre og de tingene som de har gjort; vi hadde en fantastisk nasjon.

¹³² Men hun råtner nå og forfaller og skjelver og gir etter. Og prøver å skattlegge folk for å skaffe penger til å sende over der, for å kjøpe vennskap med fiendene deres; de kaster det tilbake i ansiktet vårt. En verdenskrig, to verdenskriger og beveger seg enda videre til en tredje. Ja visst. Politikken er råttent, korrump, råttent tvers igjennom. Helt nøyaktig det Matteus 24 sa ville skje, "Nasjon skal reise seg mot nasjon, rike mot rike." Alle disse tingene ville finne sted. La oss tenke på dette nå. Ja vel.

¹³³ Legg merke til noe annet, økningen i vitenskapelig forskning. Nå, en gang, bare en... Min bestefar dro for å treffe min bestemor i en oksekjerre. Nå er det et jetfly eller til og med en bane inn i atmosfæren, inn i det ytre rom. Dets store... Hvordan, hvem sa dette? Daniel 12:4, sier, "Kunnskapen skal øke i de siste dager." Vi ser tiden vi lever i. Legg nå merke til tilstandene i verden, tilstanden i vitenskapen.

¹³⁴ Og legg merke til videre i dag i vårt utdanningssystem. Nå, ikke prøv å nekte for dette. Jeg har avisutklippene, underviser sex i våre meni-... i våre skoler, for at unge studenter skal ha seksuelle forhold med hverandre for å se om de kan forene seg i verden. Ja, sir.

¹³⁵ Hva med i presteskapet vårt? I kveld fikk jeg et utklipp fra avisen. Borte i Los Angeles, California, der en gruppe med prester, baptister og presbyterianere, forkynnere, hadde med seg en gruppe homoseksuelle inn og praktiserte homoseksualitet og sa de prøvde å vinne dem for Gud. Når det er en av tidens forbannelser, en sodomitt! Og selv loven arresterte dem.

¹³⁶ Nå, hvor er vi? Hele systemet vårt har råtnet bort under oss. Jeg så at økningen i homoseksuelle i De forente stater har økt med tjue eller tretti prosent i løpet av det siste året. Tenk på det, mann som lever med mann akkurat slik de gjorde i Sodoma.

¹³⁷ Økning i kriminalitet, ungdomskriminalitet! Hva slags tid lever vi i? I dag er dette Profetordet oppfylt.

¹³⁸ Den religiøse verden, menigheten selv, menigheten, den utkalte menigheten, som vi kaller den utkalte menigheten, den siste menighetstiden, pinsetidsalderen, hvor er den? Den er i Laodikea slik Skriften sier.

¹³⁹ I dag har de senket standarden. Kvinnene deres er halvkledd. Mennene deres er... Det er fryktelig. Noen av dem

gift tre eller fire ganger, i diakonstyrer og alt slikt. De har gitt etter og ført inn fordervelse, fordi de har innsatt råd og tatt plass med verden.

¹⁴⁰ Og i dag har de bedre bygninger enn de noen gang har hatt. Et sted bygger en av dem et auditorium til femti millioner dollar, femti millioner dollar. Pinsevenner! Det pleide å være nede på hjørnet for tjuefem år siden og slo på en tamburin. Sa: "Vi..."

¹⁴¹ Fordi, Skriften sier i Åpenbaringen 3, at du er "'Rik,' sier, 'Jeg er rik. Jeg sitter som en dronning. Jeg trenger ikke noe.' Og vet ikke at du er ussel, ynkelig, fattig, naken, blind og vet det ikke!"

¹⁴² I dag er dette Skriftsted oppfylt for øyene deres. Amen! *Amen* betyr "slik er det." Jeg sier ikke amen til meg selv, men jeg mener at jeg tror Det er Sannheten. I dag er dette Skriftsted oppfylt.

¹⁴³ Pinsemenigheten er i en Laodikea-forfatning. Åh, de hopper og roper fortsatt og holder på når musikken dunker. Når musikken stopper å dunke eller bohemungdomsmusikken som noen av dem spiller og kaller det kristendom, og hver gang den stopper, er all herligheten borte. Ja.

¹⁴⁴ Hvis det er en ekte lovprisning fra Gud, er det ikke nok fløyter og nok–nok makt i verden til å stoppe det. Når det virkelig kommer fra Gud, trengs det ikke musikk for å piske det opp. Det trenger at Guds Ånd kommer ned over det. Det er det som gjør det.

¹⁴⁵ Og de har for lengst glemt Det, fordi de har klassifisert den Hellige Ånds gave, "det første beviset er å tale i tunger." Og jeg har hørt djevler og hekser tale i tunger.

¹⁴⁶ Den Hellige Ånd er Guds Ord i deg, som identifiserer Seg Selv ved å ta imot Ordet. På utsiden av det, kan det ikke være den Hellige Ånd. Hvis det sier det er den Hellige Ånd og fornekte ett Ord av Bibelen, kan det ikke være den Hellige Ånd. Det er beviset på om du tror eller ikke.

¹⁴⁷ Legg merke til et annet stort tegn. Jødene er i sitt hjemland; deres egen nasjon, deres egne penger, et medlem av De forente nasjoner. De har sin egen hær. De har alt. De er i sitt hjemland; som, Jesus sa: "Lær en lignelse av fikentreet." Der er de, tilbake i sitt land. I dag er dette Skriftsted oppfylt, jødene er i sitt hjemland.

¹⁴⁸ I dag er dette Skriftsted oppfylt, Laodikea Menighetstid.

¹⁴⁹ I dag er dette Skriftsted, Matteus 24, oppfylt. Verden er i en fordervelse alt sammen; nasjoner mot nasjoner, jordskjelv på mange steder, kraftige virvelvinder som kommer ned og ryster nasjonene og så videre, store katastrofer overalt. I dag er dette Skriftsted oppfylt.

¹⁵⁰ Nå, vi fant ut tilstanden i verden. Vi ser hvor menigheten normal, normal...Organisasjon, denominasjon, vi ser hvor de er. Vi ser hvor nasjonene er. Og vi ser at i dag er disse løftene oppfylt.

¹⁵¹ Nå, men i denne tid skal det komme en super, Kongelig Abrahams Ætt. Det er akkurat hva Det vil være, vil være en Kongelig Brud for den Kongelige Løftessønnen. Slik som jeg sa i går kveld vil det ikke være en naturlig ætt, det vil være en åndelig Ætt. Det vil fremstå en åndelig Brud, som vil være den Kongelige Ætten med den kongelige Troen til Abrahams Kongelige Sønn. Hun skal komme på scenen i de siste dager, og tiden og stedet er et løfte som er gitt Henne.

¹⁵² Ifølge Malakias 4, et Skriftsted, vil det oppstå et Budskap som vil ryste folkets hjerter tilbake til apostel-fedrene igjen. Det skal komme en på scenen i Elias' kraft, som vil komme på scenen; en villmarkens mann som vil komme ut og vil ha et Budskap som vil føre rett tilbake til Ordet igjen. Det er tiden vi lever i.

¹⁵³ Så, tenk etter nå, jeg spør dere i denne stund, dere her fra Jeffersonville. I 1933, det overnaturlige Lyset som senket Seg ned der borte over elven den dagen da jeg døpte fem hundre i Jesu Kristi Navn, som en omtrent tjue år gammel gutt. Hva sa Det, Jeffersonville? Hva var Det nederst i Spring Street der, da *Courier Journal*, jeg tror det var *Louisville Herald*, trykte artikkelen om Det? Det gikk tvers over Associated Press helt inn i Canada. Doktor Lee Vayle klipte det ut av avisen langt oppe i Canada i 1933.

¹⁵⁴ Da jeg døpte min syttende person under dette Vitnet; og dere kjenner til resten av historien. Og da jeg stod der og døpte den syttende personen, kom et Lys ned fra Himmelen, skinte ned over der som en Stjerne som dalte ned fra Himmelen. En Røst sa: "Slik Johannes Døperen ble sendt for å være en forløper for Kristi første komme, skal ditt Budskap være en forløper for Hans andre Komme i hele verden." I dag er dette Skriftsted oppfylt.

¹⁵⁵ [Forsamlingen fryder seg—Red.] I dag! [Forsamlingen fryder seg veldig og priser Gud.] Gud lovet det. Hva skjedde? I dag har Det gått verden rundt.

¹⁵⁶ Og da Gud kom ned der og sa det da jeg var en liten gutt, i en brennende busk, eller en busk der oppe, i brann med en Ildstøtte her oppe på Wathen's place på Utica Pike; bar vann der borte fra låven til et hjemmebrenneri, dere vet at det er sant. Han sa: "Du må aldri røyke eller drikke eller besmitte ditt legeme, for det er et arbeid for deg å gjøre når du blir eldre." Jeg vitner om at det er Sannheten, at jeg så Det. Og Gud, slik Han gjorde med Moses, talte ut foran forsamlingen der nede og sa: "Dette er Sannheten."

I dag er dette Skriftsted oppfylt iblant oss.

157 Følg med på hva Han sa om skjelningen og hvordan den ville være; fra å legge hendene på dem, til å kjenne hjertets hemmelighet. I dag er dette Skriftsted oppfylt for øyene våre.

158 Disse løftene som ble gitt, legg merke til, alle disse løftene hadde blitt stadfestet og oppfylt av løftets Gud. Hør her, det henger i Washington D.C., i kveld, bildet av Herrens Engel!

159 Slik som George J. Lacy, sjefen for FBI fingeravtrykk og dokument for De forente staters regjering, undersøkte Det fra Houston, Texas og sa: "Dette er det eneste overnaturlige Vesen som noen gang er fotografert i hele verden." Han burde vite; han er den beste i verden på det.

160 Legg merke til, der henger Det som Sannheten, den samme Ildstøtten som ledet Israel der tilbake i ørkenen. Den leder i dag, det samme slags Budskap, om, "Kom ut av Egypt!" . . . ? . . . I dag er dette Skriftsted oppfylt. Dere kjenner til Budskapet som Han talte.

161 Se på visjonen av Tucson for tre år siden da jeg stod her oppe på gaten. Når Han fem år før det sa: "Den dagen da byen banker en stolpe ned foran den porten, så vend vestover." Mine folk fra tabernaklet som er her, kjenner til den prof- . . . den—den tiden. Det er riktig.

162 Og den dagen da herr Goynes og dem var der oppe og banket den stolpen ned, sa jeg til min kone: "Det er noe med dette."

Hun sa: "Hva er det?"

Og jeg gikk inn og kikket i den lille boken min. Der var det.

163 Og neste morgen klokken ti, da jeg satt der inne på rommet mitt der, rundt klokken ti, kom Herrens Engel ned. Han sa: "Dra til Tucson. Du vil være nordøst for Tucson, og det vil komme syv Engler i en klynge som vil ryste hele jorden rundt deg." Og sa: "Det vil bli fortalt deg derfra."

164 Hvor mange husker det her, lenge før det skjedde? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det sitter menn rett her i denne bygningen i kveld, som stod akkurat der da det skjedde.

165 Og sa: "De Syv Segl med de skjulte mysteriene fra hele Bibelen vil bli åpnet, og oppfylle Åpenbaringen 10, at i den syvende Engels Budskap ville disse tingene skje." I dag er dette Skriftsted oppfylt for øynene våre. I dag er dette Skriftsted oppfylt.

166 I fjor på det samme stedet, gikk herr Woods her og jeg oppover fjellet i en slags sorg over at hans kone var syk. Den Hellige Ånd sa: "Plukk opp en stein som ligger der. Kast den opp i luften. Når den kommer ned, si, 'SÅ SIER HERREN, dom vil komme og ramme jorden.' Fortell ham at han vil se Guds hånd de neste timene."

167 Jeg sa til herr Woods; som er tilstede i kveld. Og, jeg tror åtte eller ti av mennene eller femten, som var der på det tidspunktet det skjedde den neste morgenen, der Herren kom ned i en virvelvind og rev løs fjellet rundt oss og kuttet av tretoppene og skapte tre eksplosjoner og sa: "Dommen er på vei mot vestkysten."

168 To dager etter det sank nesten Alaska under jorden. Og siden da har utbrudd av Guds dom gått oppover og nedover kysten på den åndelig skjermen. Det er et jernteppe, det er et bambustepppe og det er et syndteppe.

169 Sivilisasjonen har reist med solen; det samme har Evangeliet. De har kommet fra øst og gått vestover slik som solen gjør. Og nå er Det på vestkysten. Det kan ikke gå noe lengre; hvis Det går lengre, vil Det være tilbake i øst igjen.

170 Profeten sa: "Det vil komme en dag som ikke kan kalles natt eller dag," en dyster dag, en masse regn og tåke, bare nok til å vite hvordan man blir medlem av en menighet eller sette navnet sitt i en bok. "Men det skal bli Lys rundt kveldstiden." I dag er dette Skriftsted oppfylt.

171 Den samme—den samme s-o-l-e-n som står opp i øst er den samme s-o-l-e-n som går ned i vest. Og den samme Guds S-ø-n-n som kom i øst og stadfestet Seg Selv som Gud manifestert i kjød, er den samme Guds S-ø-n-n på den vestlige halvkule her, som gir Seg Selv til kjenne iblant menigheten i kveld som den samme i går, i dag og for evig. Sønnens Kveldslys har kommet. I dag er dette Skriftsted oppfylt for øynene våre.

172 Hvor er vi i denne Abrahamske tidsalderen? Hvor er vi i denne mektige tiden vi står, den mektige tiden vi lever i? Alle visjonene har blitt oppfylt.

173 Hva med da en liten forkynner-venn av oss her tilknyttet søstermenighet, Junior Jackson, kom løpende opp til oss en kveld, meg der nede. Sa: "Jeg hadde en—en drøm, broder Branham, som plager meg. Jeg så at alle brødrene var samlet oppe på et fjell." Og sa: "På dette fjellet underviste du oss fra bokstaver som var skrevet, så det ut som, fra noen bokstaver som tiden hadde hugget ut i steinen. Da du var ferdig med det, alt det var ferdig, sa du til oss, sa: 'Kom nær,' og vi samlet oss alle sammen."

174 Sa: "Du strakte deg ut et sted og det så ut som du fikk tak i et slags brekkjern og vippet av toppen av denne lille pyramiden. Og da det skjedde," sa, "granittstein som ikke var skrevet på. Og du sa til oss at vi skulle 'se på denne.' Og dere alle. . . Vi begynte alle å se." Sa: "Jeg snudde hodet og jeg la merke til at du gikk vestover så fort du kunne mot solnedgangen." Hvor mange husker det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

¹⁷⁵ Og jeg stod der en liten stund inntil den Hellige Ånd åpenbarte det. Jeg sa: “Hele Bibelen, så mye som har blitt åpenbart for mennesket gjennom rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i den Hellige Ånd, dåpen i Jesu Navn og alle disse tingene har blitt åpenbart; men det er hemmeligheter som er skjult på innsiden fordi Bibelen er forseglet med Syv Segl. Jeg må dra dit for å finne det.”

¹⁷⁶ Den morgenen da de syv Englene kom ned og traff jorden, og steiner fløy til alle kanter, stod syv Engler der og sa: “Dra tilbake til Jeffersonville der du kom fra, for de Syv Segl med de syv hemmelighetene vil bli åpnet.”

¹⁷⁷ Her er vi i dag og forstår *Slangens sæd*. Om noen få dager, om Gud vil, vil vi forstå riktigheten av *Ekteskap og skilsmisse*. Og alle disse tingene som Gud har åpnet, hvert eneste Segl, hemmelighetene siden verdens grunnleggelse. Og vi har vært i glede, Nærværet av Hans velsignelser! Det er sant. I dag er dette Skriftsted!

¹⁷⁸ *Life* magasinet trykte en artikkel om det, “Mystisk Lyssirkel går opp i luften over Tucson og Phoenix,” på samme måte som jeg fortalte dere nesten ett år før det skjedde hvordan det ville være og som en trekant. Bildet henger i menighetslokalet der nede. Dere som abonnerte på det magasinet har det. Der var det helt nøyaktig. De sa: “Det er tjue-syv miles høyt og tretti miles bredt.” De forstår ennå ikke hva som skjedde. Det kom til syne på en mystisk måte og forsvant på en mystisk måte.

¹⁷⁹ Broder Fred Sothmann, broder Gene Norman og jeg stod der. Tre er et vitne. Slik Han tok med Seg; Peter, Jakob og Johannes på toppen av fjellet, for å være vitne. Stod der og kikket på det da det skjedde og så det fant sted.

¹⁸⁰ Der er Den, svevende på himmelen; så langt unna er det ingen fuktighet, ingen væte eller noe til å danne en—en sky. Hvordan kunne de komme dit? Det var Guds Engler som dro tilbake, etter sitt Budskap. I dag er den profetien blitt oppfylt i vår midte. I dag er dette Skriftsted oppfylt.

¹⁸¹ Følg meg, Syv Segl er blitt åpnet. Virvelvinden er på vestkysten. Nå, ikke gå glipp av dette, slik de gjorde der tilbake.

¹⁸² Nå, vår oppmerksomhet litt nærmere vår tid. Hva sier Skriften om i dag og om tiden vi lever i? Jesus taler. . . Jeg får ikke tid til å ta alle, men jeg vil ta denne før vi avslutter.

¹⁸³ Jesus sa i Lukas det 17. kapitlet, det 30. verset. Jesus Kristus, Ordet Selv! Tror dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Jesus Kristus, Ordet Selv, ble kjød, talte og sa hva Ordet ville være i endetiden, hva tegnene på verdens ende ville være. Han fortalte dem at nasjon ville reise seg mot nasjon, men Han sa: “Som det var på Sodomas dager, slik skal det være på den tiden da Menneskesønnen blir åpenbart.”

184 Nå, da Jesus kom til jorden, kom Han i tre Sønners navn. Menneskesønnen, som er en profet; Guds Sønn og Davids Sønn.

185 Nå, Han bodde her på jorden. Han sa aldri at Han var Guds Sønn. Han sa: “Jeg er Menneskesønnen.” Jehova Selv kalte Esekiel og profetene, “Menneskesønn.” Fordi Han måtte komme å oppfylle Skriften som en profet. Moses sa: “Herren din Gud skal reise opp en Profet slik som meg.” Det er grunnen til at Han ikke kunne være Guds Sønn der, fordi Han var Menneskesønnen. Han. . . “Ordet kom til profetene.” Og Han var Ordet i Sin fylde. Menneskesønnen, hoved-profeten. . . Ikke hoved-profeten, men Gude-Profeten, “Guddommens fylde legemliggjort var i Ham.” Derfor var Han Menneskesønnen.

186 Nå, i to tusen år har Han vært kjent for oss som Sønn av Gud, Ånd.

187 Og i Tusenårsriket vil Han være Davids Sønn på Tronen. Vi vet det alle sammen som tror Skriftene.

188 Nå, Jesus sa helt på slutten av denne menighetstiden som vi lever i, at: “Menneskesønnen ville bli åpenbart igjen på den samme måten det var, som det var i Sodoma.”

189 Se hvor historisk Han fremstilte det. Han sa: “Som det var der tilbake,” først, “til Noah, hvordan de åt, drakk, tok til ekte og ble gitt til ekte.” Deretter, fortalte han om tilslutt, Menneskesønnen, i Sodoma. For der tok Han for seg jøder; her i Sodoma tar Han for Seg hedninger. Der tilbake druknet Han dem alle med vann i dom; her med hedningene brente Han dem alle på Sodomas tid. Det er riktig. Hedninge-verden brente der, “og slik vil det bli når Menneskesønnen åpenbares.” Det blir aldri mer vann, men det vil bli ild denne gangen. Jesus leste fra den samme 1. Mosebok 23 som vi leser fra da Han leste om Sodoma.

190 Nå, vi erkjenner tilstanden som det tales om, om den verdslige tilstanden i Sodoma, sodomitter, sodomisk tilstand. Vi, alle som en vil si “amen” til det. Vi tror det. Ja vel.

191 Og den åndelige tilstanden til Laodikea, den naturlige menighet, vi vil si “amen” til det og erkjenner deres tegn. Vi vet at hvert eneste tegn er der. Menigheten er i Laodikea. Vi vet det. [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

192 Vi vet at verden er i en sodomisk tilstand. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Vi er enige i det.

193 Men hva med Abrahams tegn, han som ventet på løftessønnen? Det var en annen.

194 Husk, de hadde et Sodoma der tilbake; de hadde sin budbærer. Og Abraham hadde en Budbærer til seg.

195 Abraham ventet dag etter dag på at en nesten umulig ting skulle skje. “Sarah nitti og ham hundre.” I samsvar med Guds løfte, ventet han fremdeles. Midt i all kritikken, ventet han på den sønnen.

196 På samme måte venter fremdeles den sanne troende på at Løftessønnen skal komme tilbake! Legg merke til, rett før sønnen kom ble det gitt ham et tegn. Skal ikke tegnet på den kommende Sønnen bli åpenbart for Abrahams kongelige Ætt som venter på Kongssønnen, på samme måte som det ble for fader Abraham for den naturlige sønnen? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Stemmer det? [“Amen.”] Jesus sa så her i Lukas 17:30, “Før denne tiden kommer, at Menneskesønnen ville bli åpenbart slik Han ble på Sodomas tid før Sodomas ødeleggelse.” Nå, vi ser etter et tegn.

197 Nå, la oss ta for oss tidens tilstand slik det var i Sodoma. Legg merke til, alle sammen gikk ut i sodomittiske tilstander, verden.

198 Jeg tror en av kinosjefene satte opp en film for ikke lenge siden og jeg fikk sett den, det var *Sodoma*. Hvis du noen gang ser den og det var ikke noe annet i den enn det, ta en kikk på den. Den er virkelig et godt bilde på De forente stater i dag, Hollywood, helt på en prikk; samme slags klær og alt annet de gjorde var som da; store fyllefester og alt annet, en religiøs kult av mennesker, såkalt religiøse.

199 Legg merke til og Sodoma hadde et vitne, og det var en kar som het Lot som bare var en nevø av—av Abraham.

200 Nå, Abraham gikk ikke ned til Sodoma, han og hans gruppe. Han hadde en stor gruppe med seg, nok til å bekjempe et dusin konger og deres hær. Så, han hadde en stor gruppe med seg. Og han satt der ute under et eiketre en dag da alt gikk på tverke for ham; ingen hadde noe med ham å gjøre, men han holdt fortsatt fast på løftet.

Følg med nå nøye, før vi avslutter.

201 Mens han satt der, kom det tre menn gående mot ham. To av dem gikk ned til Sodoma og forkynte Evangeliet for dem, for å få dem ut, og til Lot. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Men Én ble hos Abraham. Legg merke til, den Ene som ble hos Abraham var Gud Selv. De to andre var Engle-budbærere.

202 Nå, nede i Sodoma gjorde de ingen mirakler, slo dem bare blinde. Og forkynnelsen av Evangeliet forblinder dem alltid.

203 Nå, se på sammensetningen på den tiden. Det er en naturlig menighet. Alltid i treere, som jeg sa i går kveld, er Gud representert. Det var sodomitter; Lotittene og Abrahamittene. Det er i den samme tilstanden i kveld, verden er satt sammen på akkurat samme måte.

204 La meg spørre dere om noe. Se på dette scenebildet nå. Abraham kalte denne Mannen som snakket til ham, “Elohim.” Det hebraiske ordet *Elohim* betyr “Den som er fullt ut tilstrekkelig, den Ene som er Evig,” Elohim, Gud Selv!

205 I begynnelsen, 1. Mosebok, står det “I begynnelsen skapte Gud. . .” Ta det hebraiske ordet der, enten eller greske ordet rettere sagt, “I begynnelsen skapte *Elohim* himmelen og jorden.”

206 Her i 1. Mosebok, rundt 22 her, sier Han igjen eller—eller rundt 20 sier Han, og han kalte denne Mannens navn “*Elohim*.” Hvorfor gjorde han det? Gud representert i et menneskelig kjød, som satte Seg ned med Abraham og spiste et kalvesmørbrød, drakk litt melk og spiste litt brød. Gud Selv, forsvant rett foran Abraham.

207 Men Han ga ham et tegn. Følg med. Og det tegnet var at Han hadde ryggen Sin vendt mot teltet.

208 Og husk, Abraham, hans navn var *Abram* noen dager før det og Sarah var *Sarra* før det; S-a-r-r-a deretter S-a-r-a-h, og A-b-r-a-m til A-b-r-a-h-a-m. *Abraham* betyr “far til nasjoner.”

209 Nå, følg virkelig nøye med her, og vi vil se tilstanden i tiden som vi lever i nå slik Jesus sa vi skulle se etter denne tilstanden. Vi har sett at resten av det var riktig; la oss nå se mot den kongelige Ætt hva slags tilstand det er forventet at de skal se.

210 Nå, denne Mannen sa: “Abraham, hvor er din kone, Sarah?”

Og Abraham sa: “Hun er i teltet, bak Deg.”

211 Nå, Han hadde aldri møtt henne. Hvordan visste Han at navnet hans var *Abraham*? Hvordan visste Han at navnet hennes var *S-a-r-a-h*? “Abraham, hvor er din kone, Sarah?”

Sa: “Hun er i teltet bak Deg.”

212 Han sa: “Jeg. . .” “Jeg,” et personlig pronomen. “Jeg vil besøke deg i henhold til løftet. Din kone skal få den babyen. Du har stolt på Meg, nå vil Jeg få det til å skje.”

213 Og Sarah i teltet, bak, som tyvlyttet eller ørelyttet hva enn dere kaller det, lyttet gjennom teltet, hun lo i smug og hun sa: “Nå, meg, en gammel kvinne som jeg er, ha velbehag med min herre; og ham gammel også, hundre år gammel der ute? Når dette ikke har skjedd på mange, mange år.”

214 Og Mannen, M-a-n-n-e-n, satt der og spiste i menneskelig kjød, drakk og spiste som en vanlig mann med støv på klærne Sine og hadde støv på føttene Sine og Abraham vasket det av. Gud Selv kikket rundt og Han sa: “Hvorfor lo Sarah, bak i teltet og sa *dette*?” Han kjente, kunne skjelve tankene til Sarah i teltet bak Seg. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

215 Nå, da Abrahams Kongelige Sæd kom på jorden, hva slags tegn viste Han, Menneskesønnen. Simon kom bort til Ham en dag; Andreas hadde han med seg. Han sa: “Ditt navn er Simon. Du er sønn av Jonas,” sa Han. Ser dere, det gjorde ham til en troende.

216 Filip gikk bort og fikk tak i Natanael; kom tilbake, sa: “Kom, se en Mann Som vi har—vi har funnet; Jesus fra Nasaret, Josefs sønn.”

217 Han sa: “Nå, vent et øyeblikk. Kan noe godt komme ut av den fanatismen?”

Han sa: “Kom, se.”

218 Så da Filip kom inn i Jesu Nærvær med Natanael, så Jesus bort på ham og sa: “Se en israelitt som det ikke er svik i.”

Han sa: “Rabbi, hvor kjenner Du meg fra?”

219 Sa: “Før Filip kalte på deg, da du var under treet, så Jeg deg.”

220 Han sa: “Rabbi, Du er Guds Sønn. Du er Israels Konge!”

221 Da den lille kvinnen ved brønnen i sin umoralske tilstand kom bort, til et lite utsiktspunkt eller noe lignende, for å hente litt vann. Jesus hadde sendt disiplene Sine bort for å skaffe proviant. Da hun kom bort for å hente vann, sa Han: “Gi Meg å drikke, kvinne.”

222 Hun sa: “Det er ikke vanlig skikk og bruk at Du sier det. Vi har raseskille her. Nå, dere jøder har ingenting med oss samaritanere å gjøre; vi har ingenting med dere å gjøre.”

223 Han sa: “Men, kvinne, hvis du visste Hvem du snakket med, ville du bedt Meg om drikke. Jeg ville gitt deg vann du ikke kan hente her.”

224 Han fant ut hva hennes tilstand var, hva det var. Han sa: “Gå og hent din mann og kom hit.”

Hun sa: “Jeg har ingen mann.”

225 Han sa: “Du har fortalt sannheten. Du har hatt fem og den du lever med nå er ikke din.”

226 Hun sa: “Sir, jeg ser at Du er en profet. Vi vet at når Messias kommer vil Han vise oss disse tingene.”

Jesus sa: “Jeg er Han.”

227 Straks etter det, løp hun inn i byen og sa: “Kom, se en Mann Som har fortalt meg alt det jeg har gjort. Er ikke dette selveste Messias?”

228 Følg med, Han gjorde det foran jødene og samaritanerne, men aldri hedningene. Hedningene, vi var hedninger på den tiden, de andre nasjonene, bar en klubbe på ryggen og tilba avguder. Vi så ikke etter noen Messias.

229 Han viser Seg bare for dem som ser etter Ham, og det er meningen at vi skal se etter Ham.

230 Men de som hevdet at de så etter Ham, menigheten selv, da de så det skje, sa de: “Han er en djevel. Han er en spåmann, en Beelsebul!”

231 Og Jesus sa: “Den synden vil bli dem tilgitt,” fordi Han hadde ikke dødd ennå. “Men,” sa, “en dag vil den Hellige Ånd komme og gjøre det samme, og å tale ett ord imot Den vil aldri bli tilgitt.” Det er denne tid, der hvert eneste Ord må henge sammen. “Tal ett ord imot Den; det vil aldri bli tilgitt i denne verden eller den kommende verden.”

232 Det var Abrahams Kongelige Sæd. Og her er Abrahams Kongelige Sæd som kom på grunn av identifikasjonen av den Mannen som satt der med Abraham, kom for å bevise at det var den samme Gud som lovet i denne tid, “Som det var på Sodomas tid, slik skal det være i Menneskesønnens komme når Han åpenbarer Seg som Menneskesønnen.” Amen. Dette er tiden da dette Skriftstedet skal bli oppfylt.

233 Se på tilstanden vi er i, i dag. Se på menigheten der Guds Sønn . . . Se på den dystre tiden. Se på alle profetiene. Nå, en merkelig ting, våre gjester kom til rett tid da, hvis tilstanden må være som i Sodoma.

234 Det var tre av dem som kom, tre enestående menn sendt fra Himmelen. Det er vi enige om. Tre av dem; Én ble hos Abraham. De begynte alle sammen der, men Én ble hos Abraham. Resten av dem dro ned til Sodoma. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Og Abraham fikk et forandret navn, fra Abram til Abraham. Riktig? [“Amen.”]

235 Ikke én gang har historien, verdens menighet, noen gang hatt en evangelist hos seg, med et navn som ender med h-a-m, før denne tid, Billy G-r-a-h-a-m. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] G-r-a-h-a-m, seks bokstaver. A-b-r-a-h-a-m er syv bokstaver. Men G-r-a-h-a-m er seks bokstaver, som er verden, mennesket. Skjønner?

236 Se hva som er gått ut der i dag, er de budbærerne fra Himmelen.

237 Er det en mann på jorden som har forkynt omvendelse så klart som Billy Graham? Har det vært en mann som har hatt en slik virkning på folket som Billy Graham? Aldri har det vært internasjonalt, en mann. Åh, Billy Sunday og så videre, var her i De forente stater, men Billy Graham er kjent over hele verden. Ser dere hvor han kaller? Ut av Sodoma.

238 Og han har sin tilknyttede gruppe der hos pinsemenigheten, en Oral Roberts.

239 Men hva med den Utvalgte gruppen? Hva slags tegn skal de få se? Hva skal de få? Halleluja! “Det skal bli Lys i kveldstiden.” I dag er dette Skriftsted oppfylt. [Forsamlingen fryder seg—Red.] I dag er Guds løfte oppfylt. Vi vet at det er Sannheten. Han er her i kveld slik Han var da.

240 Nå, å forkynne det, som jeg sa for en stund siden, hvis du forkynner noe og det er Evangeliets Sannhet, så er Gud

forpliktet til å stadfeste det. Er det sant? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Nå, hvis det er slik, la den Gud som skrev Ordet, la den Gud som ga profetien, la den Gud som er Ordets Gud, komme frem og bevise at Han fremdeles er Gud.

²⁴¹ Da Elias gikk opp på fjellet; holdt øye med, holdt Elisa øye med Elias, han sa: "Jeg vil ha en dobbel del." Og kappen som var på Elias falt over Elisa. Han gikk ned og brettet samme kledningen og slo på elven og sa: "Hvor er Elias Gud?" Og det samme som skjedde for Elias, skjedde for Elisa.

²⁴² Og det samme Evangeliet, den samme Kraften, den samme Menneskesønnen som var i går, er i dag og vil være for evig. Hebreerne 13:8. Tror dere Det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Da ber jeg dere. Jeg kan ikke være Ham, men Han er her. ["Amen."] Vi er bare en bærer.

²⁴³ Noen av dere der ute som er syke og lidende, som vet at jeg ikke kjenner dere, la Gud nå . . . hvis jeg kan ydmyke meg selv nok. Må dere be og spørre Gud.

²⁴⁴ Jeg tror ikke . . . Det er ikke ett bønnekort i bygningen, er det? Nei, jeg . . . Vi har ikke gitt ut noen bønnekort. Vi skal ha bønnemøte i . . . eller helbredelse av syke i menighetslokalet. Men, dere må be.

²⁴⁵ Og dere vet at jeg er en total fremmed for dere. Ser dere, dere kjenner meg, Jeffersonville! Jeg vil ikke ha folk fra Jeffersonville til å gjøre det. Jeg vil ha folk fra andre steder enn her. Se om Gud fremdeles åpenbarer! Se om Han fremdeles er den samme i går, i dag og for evig!

²⁴⁶ Gjør som den lille kvinnen gjorde. Han gikk forbi og hun sa: "Jeg tror denne Mannen." Hun hadde blødninger og hun sa: "Om jeg kan berøre kanten av Hans kledning, så tror jeg at jeg vil bli frisk." Er det riktig?

²⁴⁷ På grunn av hennes tro, ble det Skriftstedet oppfylt den dagen. "Han forbandt de sønderknustes hjerte, helbredet de syke og de lamme."

²⁴⁸ Da hun berørte Hans kledning og gikk ut og satte seg ned, snudde Han Seg rundt og sa: "Hvem rørte ved Meg?" Hvordan kunne Han vite i den store trengselen av mennesker, sannsynligvis tretti ganger mer enn det som er her i kveld, tusenvis av dem? Hvordan kunne Han kjenne det? Han sa: "Hvem rørte ved Meg?" Han sa ikke det bare for å si det; Han sa det fordi det var sant. Og Han sa: "Hvem rørte ved Meg?" Og med det samme kikket Han rundt og så den lille kvinnen, der hun satt eller stod, hva enn slags stilling hun var i, og sa til henne at blødningene hennes var over.

²⁴⁹ Det var Jesus i går. Det er Ham i dag. Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

²⁵⁰ Jeg kjenner ikke deg; Gud gjør det. Men du har smerter i siden som plager deg. Det er riktig. Du sitter der og ber over det. Er jeg en fremmed for deg, og vi er fremmede for hverandre? Reis deg opp, om det stemmer. Jeg kjenner ikke deg. Det er *denne* mannen rett her borte i hjørnet, denne unge karen. Du har også vondt i halsen. Det er riktig. Du ber over det. Du er virkelig nervøs for noe. Du må forlate møtet fordi du er en forkynner, du har noen avtaler du må ta hånd om. Det er riktig. Hm-hmh. Tror du Gud vet hvem du er? Pastor herr Smith, nå kan du gå og bli helbredet. Jesus Kristus gjorde deg frisk. Gå videre til møtet ditt; halsen din vil ikke plage deg.

Hvem rørte han ved?

²⁵¹ Det er en mann som sitter rett bak *her*; han lider. Han har en svulst på sin venstre lunge. Han . . . Han er ikke herfra. Du har vært en minearbeider. Det er riktig. Jeg er totalt fremmed for deg. Hvis det er riktig, så vift med hånden. Svulsten er i din venstre lunge og du skal opereres i nær fremtid. Er det riktig? Du er ikke herfra. Du er utenbys fra. Du er fra Virginia. Det er riktig. Tror du at Gud vet hvem du er? Herr Mitchell, det er riktig, gå hjem og bli frisk. Jesus Kristus helbreder deg. Spør mannen! Aldri sett ham i mitt liv. Han satt der og ba.

I dag er dette Skriftsted!

²⁵² [Broder Braham snur ryggen mot forsamlingen—Red.] Her sitter en dame rett bak her, bak meg, slik som Sarah gjorde i teltet. Hun ber for en datter. Reis deg. Datteren er ikke her; hun er langt unna, datteren. Og du er på samme måte som det var da en kvinne kom til Jesus, som hadde en kvinne som på ulike måter var plaget av en djevel. Kvinnen er . . . jenta er demon-besatt. Hun er ikke her. Hun er fra . . . Du er fra North Carolina. Tror du det? Og det er sannheten, er det ikke? Fru Orders, du kan dra hjem. Hvis du tror av hele ditt hjerte, vil du finne din datter slik som det skjedde da Jesus Kristus der tilbake sa det var helbredet.

²⁵³ I dag er dette Skriftsted; Sodomas tegn, Superættens tegn, den naturlige menighetens tegn! I dag er dette Skriftsted oppfylt i deres midte. Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

²⁵⁴ Vil du ta imot Ham akkurat nå som din Frelser og helbreder? Reis dere opp alle sammen, si: "Jeg tar imot min helbredelse. Jeg tar imot Ham som min Frelser. Jeg tar imot Ham som min Konge." Hver enkelt av dere, reis dere.

I dag! Lytt, venner.

²⁵⁵ "Han leste Skriften, ga Bibelen tilbake til presten og" sa, "alle sammen hadde sine øyne festet på Ham. Og Han kikket på dem og sa: 'I dag er dette Skriftsted oppfylt.'"

²⁵⁶ Jeg har lest Skriften, med ett dusin eller flere bevis på at vi lever i den siste tid, generasjonen som vil se Jesus Kristus komme tilbake på jorden. Og jeg sier dere i kveld, igjen, i dag er dette Skriftsted oppfylt for øynene deres.

²⁵⁷ Dere i Tucson, dere i California, dere i New York på disse telefonoverføringene, i dag er dette Skriftsted oppfylt for øynene deres.

²⁵⁸ La oss være glade og fryde oss, for Lammets Bryllup er for hånden, og Hennes Brud. . . Hans Brud har gjort Seg rede.

²⁵⁹ La oss løfte våre hender og gi Ham ære alle sammen. Gud velsigne dere. [Forsamlingen fortsetter å fryde seg og prise Gud.—Red.]

I DAG ER DETTE SKRIFTSTED OPPFYLT NOR65-0219
(This Day This Scripture Is Fulfilled)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk fredag kveld, den 19. februar 1965, i Parkview Junior High School i Jeffersonville, Indiana, U.S.A. er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org